ARG. 3

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 2

Jul. 81

SOMMERHILSEN FRA LØDINGEN!!

Hallo, hallo kjære venner og lesere av Austavinden.

I dag er det en varm sommervind som kommer innover Ofotfjorden og hilser til alle Virakværinger og samtlige lesere av Austavinden.

Undertegnede, forhenværende Tysfjæring, som ikke rakk og bli Virakværing før hun ble Lødingsværing er det i dag som er ute og hilser på.

Tilknytningen til Virak er likevel sterk og jeg er derfor abonnent (- og takk for det), og ivrig leser av Austavinden. Avisen er flott, og samtlige utkomne nummer står i perm i bokhylla - bare kom å se hvis dere tviler! Selv om jeg ikke kan regne meg blant "de innfødte", er jeg interessert i hva som skjer på Virak, så de nyhetene jeg ikke mottar pr. telefon med mamma, kan jeg lese i Austavinden (rolig på sofaen etter middagen).

Jeg ønsker lykke til med alle positive tiltak i grendelaget, og håper Austavinden fortsatt vil komme i postkassen.

Til slutt vil jeg ønske alle sammen en riktig varm og trivelig sommer. En spesiell hilsen vil jeg gjerne sende til Elin, Grete og Ann Elise.

God sommer alle sammen med et lite dikt av Arvid Hanssen:

I dag

Idag kjem det kanskje
så mjuk en vijnn
Åpne du dørra di
Slepp du han ijnn?

Idag kjem det kanskje
så mjuk ei hainn
Lar du ho stryke dæ?
Nå mens ho kain.

Hilsen Rigmor "Olgadottir" Erikstad

H E I A L L E S A M M E N.

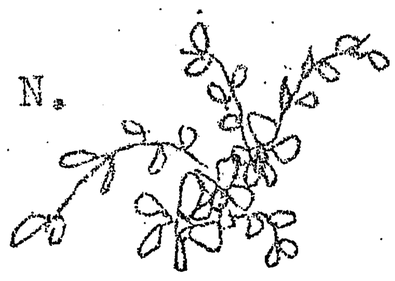

Midt i ei travel forsommer tid tar "Austavinden" og Vidrek Grendelag seg tid til å senne ei lita vår-helsing til alle våre lesere og medlemmer. Som sagt, ei travel tid, men du verden så spennandes alt er.

Det er virkelig liv og travelhet i bygda våres, det foregår noget på hver einaste gård. Ekstra artig denne våren er det at Gaute Eidissen og Anita og Svein Ravn er i full gang på hver sin gamle slektsgård, henholdsvis Gjerdhaugen og Vollen, vi ønsker dem hjertelig velkommen, og ønsker at alt må gå godt for dem.
Fortsetter de som de har starta, så stakkars iggeltuven.

Arbeidet i laget går sin gang, det blir mye purring på ting vi er blitt låva, men nu er endelig 60 km skiltan på plass, foreløbig bare fra skolen og til krysset,men det er en ganske god start.

Att det er liv i laget fikk vi bevis for da vi hadde den årlige dugnaden på kirkegården, det møtte nemlig 31 voksne og en hel del unger, alle vel utstyrt med river og redskaper av alle slag. Rakinga og bort-kjøringa var unnagjort på et blonk, etterpå rakk vi å få et digert lass stein fordelt utover parkeringsplassen. Til sist blei skiltan satt opp på kirkegårds veien
Det er to parkering forbudt skilt, med undertekst:
K u n n f o r b e s ø k e n d e t i l G R Å V L U N D E N .

Så står det bare igjen å plante ut blomster i grøntanlegget, plantene får vi fra kommunen, og Gunvor og Ingebjørg er gartnere i år.
Det er fint at vi får planter, og når Lilly i tillegg klarte å få fem riktig gode river så føler vi oss som en virkelig del av fellesskapet.

Grendelaget med ungdoms gruppa som hovedansvarlig klarte å få til en flått 17 mai, da med fabelaktig god hjelp av værgudan. Gymnastikksalen var festsmykket, pølsene stod klare i kjelen og is og brus var på plass da gjestene møtte opp kl 17, men i 20- 25 varmegrader feires ikke syttende mai inne, så med felles innsats blei alt båret ut, og der foregikk festen. En virkelig minnerik 17 mai, både for store og små.
Det var feststemning i bygda heilt fra Tore heiste flaggat på skolen kl 8.
Nu forberedes felles St. Hans i fjæra nede ved moloen, med bra vær og vanlig godt fremmøte skal nokk det bli riktig trivelig.

At vi har fått støtte fra komunen og fylket både til idrettsplassen, til utbygging av lekeplass på skoletomta og enda noget til drift av skolen syns vi beviser at det er behov for et Grendelag. Det har vel aldrig før vært gitt noget sånt til Vidrek, så det lønner seg å stå på,og det skal vi fortsette med. Håper bare at alle forstår at alt vi gjør er til bygdas beste, og at alle som er glad i bygda hjelper til så godt de kan.

Det er sikkert dumt å mase om det igjen, men hvids nogen skulle ha litt tid til overs så senn oss nogen ord, vi er intressert i alt og alle. Kanskje en idé at de som skriver til oss utfordrer en gammel kompiss som de gjerne hørte litt fra.
For eks. så har vi en G O D Virak-venn i Danmark, Harry Eilertsen, vi ville sette stor pris på å høre litt fra han og hans familie.

Vi er tilbake i september, så det er god tid

Så ønsker vi alle kjenningan R I K T I G G O D S O M M E R .

HVERDAGSPLUKK!

Denne herlige lørdagskveld- gryta for 4 personer er kommet fra ho Ann-Elise.

CILE CON CARNE

1/4 kg kjøttdeig
1 stor løk
i båt hvitløk
1 liten boks tomatpuré
1 boks tomatbønner
pepper
2ss. kinesisk soya (Kikkoman)
ca 1 ss. Chilepepper (forsiktig)

Løken hakkes og freser i margarin i gryta, tilsett kjøttdeigen og fres til det gryner seg, Ha i tomatpuré og pepper, la det surre nogen sekunder, hell tomatbønnene i og smak til med soya og Chilepepper. Kokes i 4-5 minutter. Ha i litt vann om nødvendig. Serveres med tykke bananskiver og ris eller loff.

"Austavind" styret har beslutta at abonnenter over 90 år, skal få bladet gratis.
Vi har dermed den glede å utnevne Enevold Kongsbakk og Olav Kvamme til "Austavindens første ÆRES MEDLEMMER.

HVERDAG I VERS

Midt inn
i hverdagens
grå poesi
og enkle små
situasjoner
slynger det seg
en fin melodi
av de
mest betagende toner.

ØNSKES KJØPT

Hvit parafinbeholder til gammeldags taklampe.
Osvald Eilertsen, tlf. 59618.

Gamle barnevognhjul ønskes kjøpt.

Jørn André Eilertsen, tlf. 59618.

Garnet du trenger til genser'n og jakken, det kan du nu få kjøpe på BAKKEN.

Ingebjørg Eilertsen.

Styremøtet i "Austavinden" blei enige om at de som ikke har fornyet sitt abonnemang før 1/9 81, vel ikke har interesse av bladet ut over dette nr.
Red.

Vår og sommarminner.

Været har til alle tider vært et samtaleemne, og de barlig også våren er sein, og ofte vår og høst slutt ikke i ruke slik at sommeren blir da dårlig.

Ale fine dagar i mai fikk oss til å ligge ute lerka som trudde på vår ond en ennaste gong, men både lerka og vi ble skuffet. Men nød-lendingen har alltid vært optimist, og så vi på Vidruk.

Når jeg nu blar litt i minnes dankekalen finner jeg ut at var og vilkår var forskjellig før også. Først var det jo også det ble lite høy på låven. De fleste hadde ullatøy, og dem kunne vi ikke slippe ut i all slags vær. Saurn kom sig snarre ut. De skulde ikke vare mang daga i Storsjedalhaugen før de tyvstarta til Smalonsset som var et godt sted for dem, og det gikk i arv fra sau til lam, denne avven hadde alle Vidruksauen, de var skjønt enig i så måte. Sjølsagt groddi det snarre opp og så var de lived prøt nordavinden. Når så varmen satte inn og mairen ble slemmmedden så gikk ruda til fjells, ja somme sider alt for langt som til Klubeikfinden. Da var det ikke le å hente dem hjem om høsten, det skulde fraste bonn til om Vidruk hadde det denne

Det er mange av de gode gamle sauleikar som nøsler på sin gård fremdeles.

Blant barn og ungdomsminner er når storsteinkom, det var en spennende tid. Jeg lærte tidlig å ro så jeg fikk vare med far å fiske. Mest spennende var det når storsuen var oppe på Storgrunnen, vi kunde se det herfra, omsvarmis av fugl var samla, og mange båter (robåter) helt fra Ankenes. Onkel Tolsetts var også en flink seifsker, og det var en fin skikk på disse gårdan at hvem av dem som var på sjøen så kokes det seimåljе på begge sider. Om så kl. var 12 på natta så kunde det sus blå røyk fra pipa, da var fiskemaetet satt over i jerngryta, fisken måtte være helt fersk. Fra ved å bla i minnene så ser jeg for meg de fine kornåkrene som var her før i tiden, på Håkka, Skråpen, gardsåkrene og Sjøviåkren. Det var helst husmora som sådde kornet. Det ble behandlet med stor arbeidslyst, derfor skulde det sås av hvem som skulde forvalte det når det ble mat av det. Fra mange kunde mennes ved noen, men jeg får låne ord fra Gøteborg der han så vakkert sier.

„Gud sign kvar erlig kvein som bröt der under stein
Gud sign dei kvar og ein, der dei er no."

Senner en liten bit alle „Vestavindens" lesere med ønske om en rikelig god sommer, med sol over sjö og land, til glede og gavn for oss blekenbordboere.

Fa...

BARNDOMMENS ST. HANS

Alle har vi hatt vår barndoms St.Hans. Noen opplever den akkurat nå, og for andre ligger den langt tilbake i tiden.

Mangt har forandret seg med årene. - Men jeg tror forventningene er omtrent de samme i dag som de var for oss som opplevde vår barndoms St.Hans for rundt om et halvt hundre år siden. Det var nesten som å vente på julaften.

Da som nå var været det som var det avgjörende. Önsket var klar himmel, sol og blankstilla på havet. Röyken fra bålene skulle ikke ligge flat langs marka, men stige beint opp mot en blå himmel og fortelle folk rundt fjorden at her blir det feiret St.Hans.

Det var ikke værmelding med langtidsvarsel den gang. Nei det ble å spörre heimlige spåmenn om hvordan de trudde været ville bli. Disse var da helst gamle bestefedre og værmeldinga kunne da ofte ta preg av det. De ville nå ikke skuffe sine mer og mindre öyenstener, så det ble gjerne spådd godt vær.

Men på tross av spådommer og inderlige önsker så kunne du våkne til en grå og regntung dag. Likevel håpet du at at det skulle bedre seg i löpet av dagen. Vi gikk der og glötta om det ikke skulle bli et klårholl vestover fjorden. Og enkelte ganger skjedde virkelig underet. Plutselig var det kommet et blått holl i skydekket, det virket så klart og lyst kanskje fordi det var så etterlengta. För du viste ordet av det skein sola så det dampet av marka.

Når været var bra fra morgenen av var vi ungene nede i fjera og brendte tang-bål på formidagen. Det ble så tett og god röyk av det, og hvem kan si seg fri for at ikke tankene går tilbake til barndommens St.Hans hvergang de kjenner lukten av brendt tang.

De mest brukte samlingsplassene her i bygda var Kråbakk - sletta og Kirkesteinen, men av disse var nokk plassen under Kirkesteinen mest benytta. Der ute var det litt vanskelig å finne materialer til bål, det er som kjendt lite tang så langt oppe. På andre sida av elva lå det mye store rötter som antakelig stammet fra da Elvenes ble ryddet. Her var vi gutter og hentet brendsel som ble dradd over på fjera sjö. Det ble da også rasket sammen mose og greiner fra skogen rundt omkring. Dette ble gjerne gjort i god tid för selve St.Hansaftenen.

Ja hit kom de da fra heile bygda, kjerringer og kaller i alle aldrer, ungdom og ikke mindst unger. Korger og spann med påsmurt mat, kan enda se for meg de kalde harkokte eggene som hörte med. Drikka skulle helst være sjokolade som enten ble tatt med ferdigkokt, eller kokt i fellesgryte på stedet. Denne matskikken var nå likesom höydepunktet i feiringa, da satt folk rundt om påsteiner og tuer mens de spiste, pratet og koste seg.

Så var det brusen. Da som nå skulle det være brus til St.Hans. Det var bare det at den gang ble den laget heime. Fem öre kostet en pakke bruspulver enten den var av typen sitron eller rödbrus. Av en slik pakke blandet med vann ble det en flaske brus, - nå ja den bruste nå i allefall.

I de fleste familier ble det nok en liten diskusjon för en dro til St.Hanshågen. De litt större ungene ville nå helst ha på seg nyklean, men det var ikke moren enig i. De ble tare tilgriset og gjennomtrekt av röyklukt, det var jo en sport å springe gjennom röyken. Som oftes endte det med et kompromis. Ikke skjelden kunne temaet være töysko eller ikke töysko. Både var de nå litt finere en arbeidskalcsjene og litt snopere når du skulle springe om kapp i Enkemann vil ha make, eller Slå på ringen.

Da riksveien ble bygd ble en snipp av den rydda marka som hörte til "Brubakken" liggende ubrukt på nersida av veien, den fikk etter hvert navnet Kirkesteinslette. Her ble en fin lekeplass for ungene og noen valser var det nok også danset her.

"Så var da dagen så passende til ende." Bålet var brendt ned, Kaffen og sjokoladen var drukket opp. Etter hvert som sola seig og skyggene ble lengere kom også mygga og ville være med på feiringa.

Enkeltvis, eller flere i fölge rusla så folket heim i den lyse sommernatta. Vi unger ville gjerne være en stund til i lag med ungdommene som ikke hadde tenkt å ta kveld riktig enda. Men utsettelsen ble helst ikke invilget. Om en lit motvillig så ble det helst til at en fulgte foreldrene heim, igrunnen både fornöyde og trette.

Vi skal igjen feire St.Hans, vis været blir brukbart. Denne gangen håper vi alle i bygda vil komme til Moloen og feire kvelden på gammeldags vis.

Kanskje kan vi være med å skape et godt minne for de som om femti år her etter skal fortelle om sin barndoms St.Hans.

A.O.

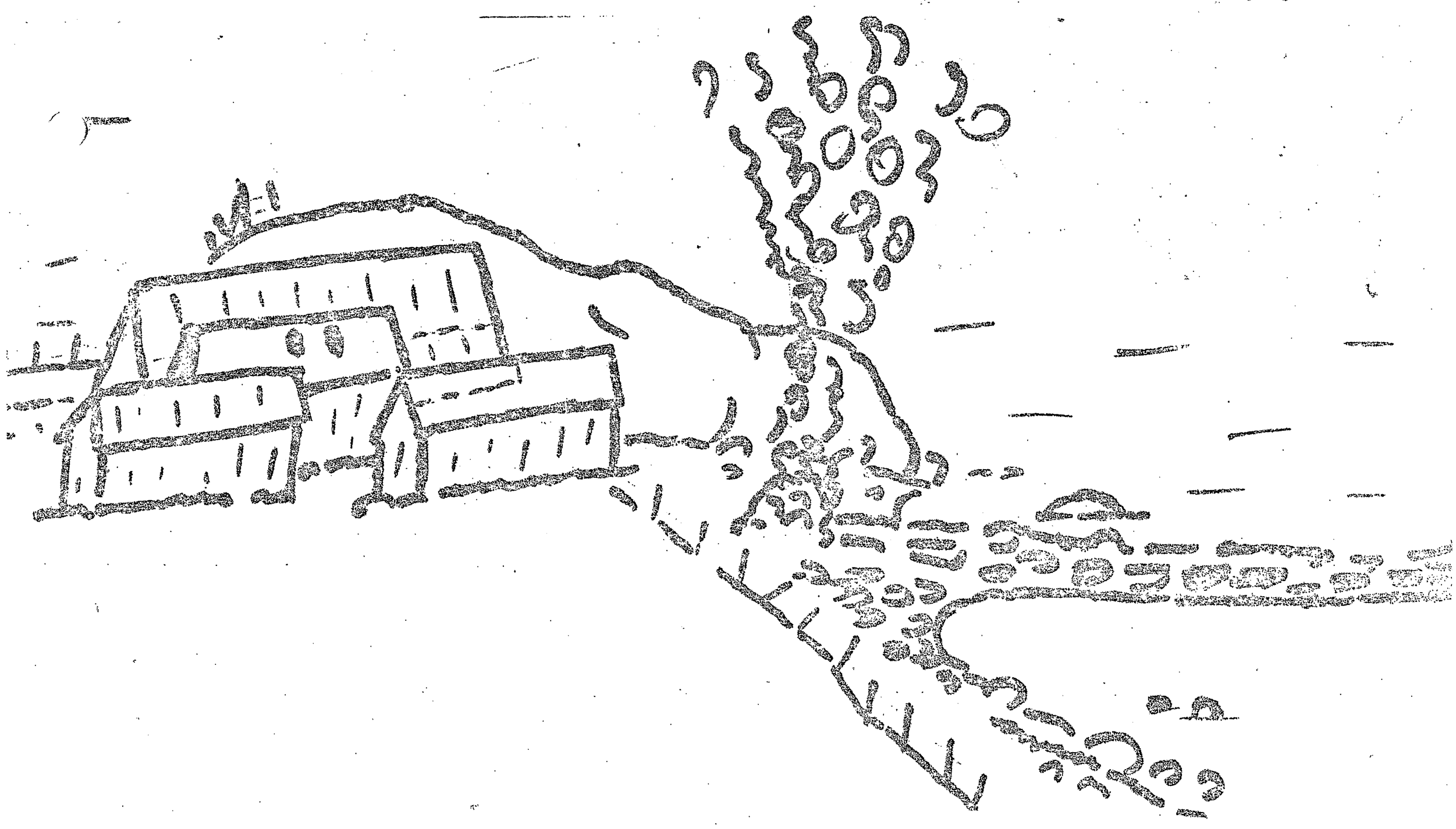

Stilling på Virakøyan

Söndag 24 mai fok vi vårens tur til Virak-öyan. Vi kan ikke annet sö enn vårgudene viste seg fra den aller beste side. Øfotfjorden lå som ett speil, så vi måtte sitte i stille beundring over ett slikt syn.

Vi hadde med 3 skilt med forbud om å ta med 4 bente "statussymbol" på öyan. Likelydende skilt var plassert der i fjor, men bare ett hadde berga seg unna bålvarmen - eller annen styggedom på öyan.

Det var oppmunbrunde å se at det fantes mye fugl både til lands og vanns. Måsen og tenna holdt flerstemmig korsang om ikke akkurat til ære for oss - så fikk vi i hvert fall höre på.

Flere ørfugl kolonier kunne vi se også. I det hele tatt tyda det på att fuglelivet der ute var upåklagelig - kansje i mik vekst. Vi plasserte våre 3 medbrakte bunder forbuds skilt, og höper alle vil respektere det.

Så önsker vi både "öyan" beboerene og alle Virakinger for övrig

God sommer

Jörn, Kjell, hilsen Tore, Osvald.

Skal det på båten og hytta bli sveis,
så trenger du både maling og beis.
Vi har det hos

J. Reuds

Telefon 41080

La deg ikke skremme av biler i kö,
inne får du både gjödsel og frö.

ARNØY & CO

Telefon 42281

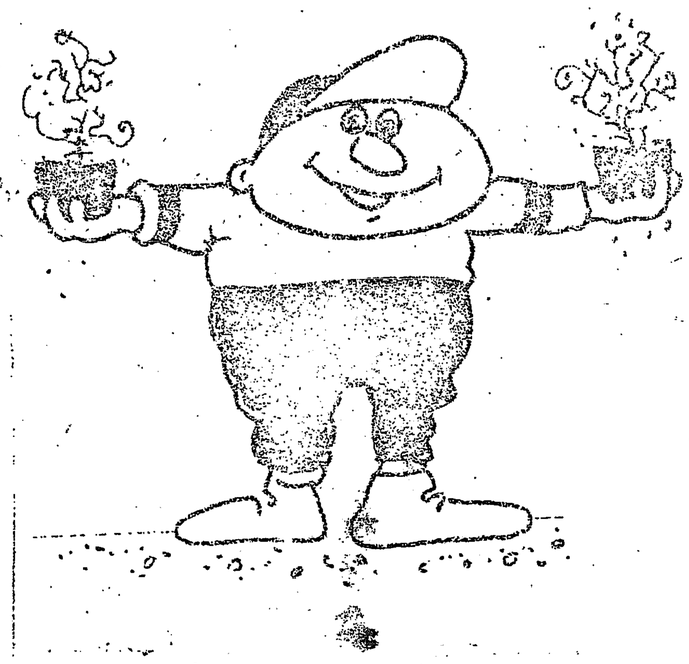

I våre hyller finner du alt,
fra kopper og kar til sukker og salt.

KOLFLAATH

Telefon 41074

Når det blir vår
da er det en plage med hår,
vi klipper det bort
så er det gjort.

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehavere

Anne-Britt Sætherskar
Ranveig Megård

Telefon
59265

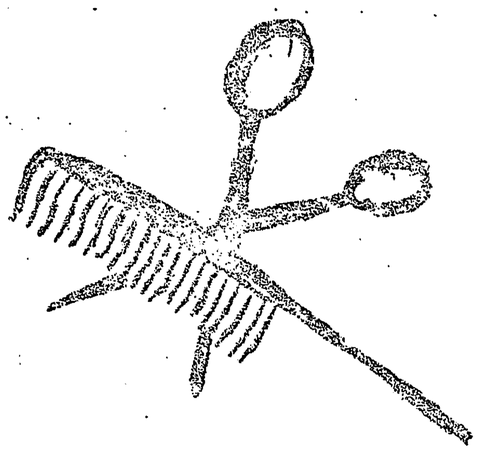

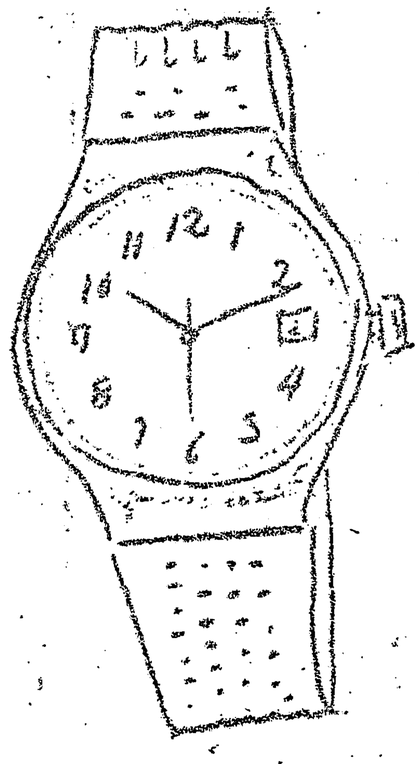

Enten du er heime eller på tur,
så er du alltid avhengig av et ur.
Du får kjöpt det hos

K. Karoliussen

Telefon 43930

Skulle du være i beit for penger,
banken låner deg allt du trenger.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52101

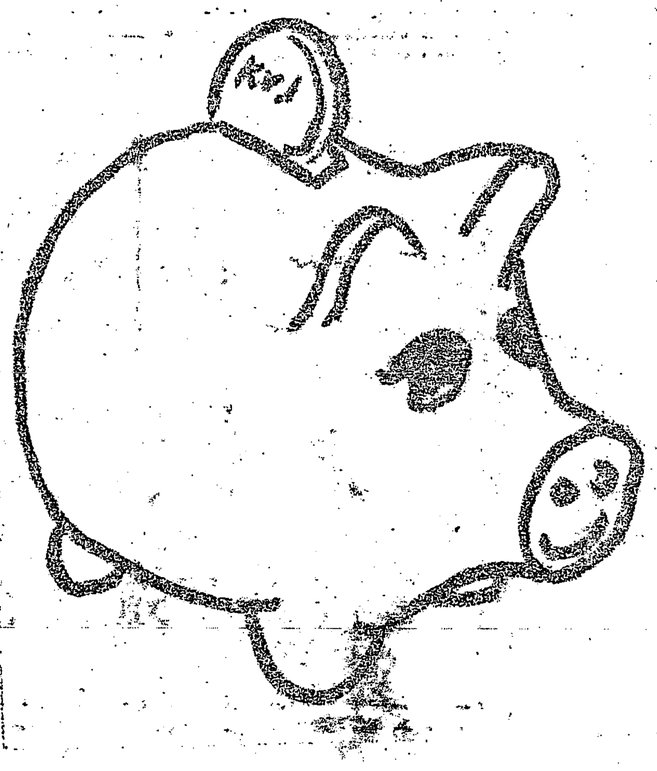

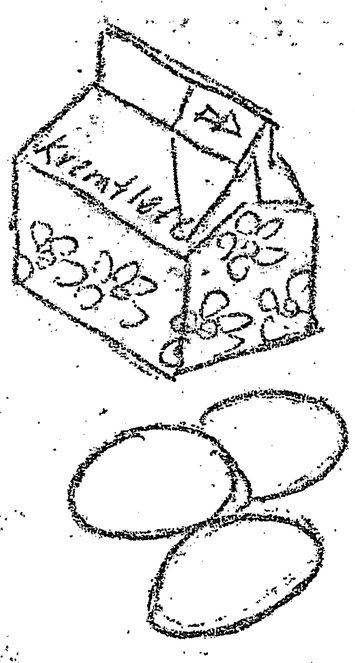

Når bilen har vært der med egg og flöte,
da kan du gå helga trygt i möte.

A. ANTONSEN
ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56155

Vi skaffer deg allt i murstein og rör.
Vis du tviler så stikk innom og spör.

NARVIK CEMENT-VAREFABRIKK.

Telefon 43920

AUSTAVINDSFLIREN

Denne gang med fortelling fra virkeligheten

NY SPORTSLIG PRESTASJON

Det er nok lite kjent blandt Austavindens lesere at en sportslig prestasjon nyss har funnet sted i lokalmiljöet.

Ved en ren tilfeldighet fikk Austavindens selvbestaltede sportsmedarbeider Alberto Fleipen overvære starten på et sammenhengende (uten overnatting) sykkelritt Krökebørnesset - Skarberget. Turen ble utfört solo av en av bygdas damer i mellemklassen. Da damen av natur og legning er beskjeden og tilbakeholden vil hun ikke ha sitt navn publisert. Dette respekterer selvsagt pressen.

Uten å være indiskret kan en likevel röpe at fruens alder pluss sykkelens alder er 52 år. Sykkelen er en - 80 modell damesykkel med håndbremse og bjelle som standardutstyr, men uten gear. Det siste kan imidlertid fåes som tillegsutstyr.

Presis kl. 10,09 (på formidagen) stilte damen til start. Været var lettskyet, pluss 7°C og lett sidevind.

Etter en god natts sövn syntes hun å være blid og opplagt og i godt hold forövrig.

En lett trekning i underleppen röpet likevel en viss indre fölelsesmesig reaksjon. Om dette skyldtes vemod over å forlate den bygda der hun blandt andre har nære söskenbarn, eller respekten for de store avstander, kunne vår mann ikke avgjöre på daverende tidspunkt. Likevel kan en godt forstå den menneskelige reaksjon både på punkt en og to.

Hva avstanden angår så må en ta i betraktning at i alt ville tre komuner bli berört. Hadde turen skjedd noen år tidligere mens Efjord hörte til Lödingen ville i alt fire komuner blitt invadert, og prestasjonen tilsvarende större.

Lange tunger vil ha det til at turen ble finansiert av Langaards fabrikker som motvekt til antiröykekampanjen, men dette har en på ingen måte klart å skaffe beviser for.

Derimot har en sikker innsideinformasjon om at turen har skapt uro innenfor Syklubben Vi-ræk der damene föler seg utfordret til en eller annen form for utfoldelse, enten i eller utenfor hjemmet.

Hvor om alt er, Austavinden blåser hatten av og gratulerer fruen med vell gjennemfört löp.

Videre har en sikret seg eneretten til i et senere nummer å skildre damens naturopplevelser på turen.

Til „Auslaugen"

Dette er en enkel liten beretning om da Per og jeg kjørte på en helgetur til Mosjøen torsdag 30 april. Været var fint da vi reiste ut å vare fremme ved 17 tiden på ettermiddagen, men vi hadde dessverre ikke regnet med bergpuene.

På tausku blåste det ganske kraftig, men vi gav oss trøstig i vei oppover Saltfjellet, det var jo snart vår, veien var tørr og fint så det kunne umulig oppstå vansker med Saltfjellet. Men longer vi kom oppover dalen gnistene blir det av både vår og fine veier. På siste kilometer for fjellet fikk vi høre at det var kolonnekjøring og snart gjalte veien over Saltfjellet. Vi hadde sommerdekk på bilen så det var bare å stanse og montere på vinterdekk og det var en ganske kald jobb for en blåste det rene snestormen. Men det gikk bra og vi kom oss videre. Da vi kom opp på fjellet fikk vi beskeden om at veien var stenkt og den blir åpnet den dag 12-14 tiden. Det var fast snø på fjellet. Nord var hele greiet bare så vitt vi kunne se ned hindret å snakke med vakt mannen som råde oss til å kjøre Gradisveien gjennom Sauge og ned på Mo. Det var fort gjort og den var kjørbar for bil. Ja, det var enten å kjøre tilbak

eller to dem mein. Jeg har kjørt der mange gange om sommeren så jeg vil ikke selvfølig bevæl det er, men Geir så lysere på det. Den veiledde på 40 mil var jo ingen ting og så kunne det jo være spennende å komme til Sverige en tur. Etter en liten diskusjon var det opp Forkerdalen. Vi kom over grensen og inn på Silverägen, fint sommerføre og fantastisk på 110 km. t. På midt sommerdøgn, et nesten kaffe-pause og så videre, dette skulle gå fint.
Vi susle over de ødelagte Arjeplog fjellene, gjennom Arjeplog til Arvidsjaur videre en snor-tur til Sorsele. Der hadde de tilfeldig på lensen, nu så det løvsprut ut, mente Geir og fylte opp tanken, men han mente noget annet da han betalte og fikk ett tillegg på kr. 30,- siden de måtte vekte norske penger. Men vi tilbga dem for de viste oss en snarvei så vi kunne spare mange km. Det var bare å kjør slik og sånn og over vi en tur så kom vi på den Blåa vägen og da var det naka vägen til Tärnaby. Vi kjørte mil etter mil etter mil og langt om lange marmet vi oss Tärnaby, men dessuten viste det seg at vi var ikke fødig med vannet. Vi kjørte inn i Tärna i full vinter med storm, snø og fokk. Men vi var med godt mot for nu var vi på tur mot norske-grensen igjen og siden vi skulle til Mosjøen tok vi veien om med Hattfjelldalen. Det var mye vanet fra Saltfjellet som hadde tatt oss igjen og da vi var vi mil fra grensen stor de fiske

bilar på kvarva i Snyskavlan. Det var ikke
muligheter å komme videre. Jo, jo fram og tilbake
er like langt, det var ikke annet å gjøre enn og
snu og kjøre tilbake til Jämtaby og prøve over
Ovnbäcka og ned på Mr. På dette tidspunkt var
Gun sint, hun hun skulle gå på ski over Saltfjellet
skulle hun den veien tilbake og aldri skulle hun
til Sverge mer. Jeg tenkte mest på at vi hadde
lovet å ringe hjem kl. 20^00 nu var det langt ut
den tidin og vi telefonbokS var vist ikke gjennom
i den ödemarka vi var i. Men tilbake i Järna kom
vi en boks og etter mye besvær kom vi frem og Sel-
fölgelig sa vi alt det var i orden. Vintaftenen
var på og varet var bra. Men det var det motsatte
som var tilfelle. Vi såg nesten ikke biler som sto
like ved - med sommerdekk - for Snykov.
Nu var det blitt ganske sent og bra mörkt og
all hafick var omstilla, varet var like fatt
og vi følte oss temmelig åleina. Vi kom til
grensen og til Ombäcka der såg vi ikke enne
på trøytekomaen og Snyskavlan. Sporan etter
oss fauk i gjen med en gang og bilen for fra
den ene siden av vegen til den andre. Vi kunne
heldigvis ikke kjøre utfor. Stormen ulte og Sneen
lava ned. En dag nen skimla vi på vi-
kanten og en nyttjbrek slang rett på oss.
Det var fatt og hvad hille ske hvad motor-
stopp? Men heldigvis motorsykle som vi kjørte
Nu skal ikke jeg dir reklamere merken for jeg

eller bil, men det var Geir som kjøre en Volvo. Endelig merka vi alt drengel skøma med sy vi ugnar med det varsle var snur, og skor var tilbeint da vi såg lysom på Mr. Nu gikk alt fint til Mr og derfra til Mosjøen. Dit kom vi ca. 10 timar forsinka. Alt gikk bra tilslutt men jeg fur likeva var redd om forskandet. På heimturen satt vi på Saltfjellet og kosa oss med kaffe og mat i solskinn og likeskillen vaga, så forundom forandrev seg snart det. Igjen kom Geir å sov nu hele ha. Hvg hans skulle kjøre i ferien - jo til Sverige. Så det er ikke bare varet som er skiftende. Ja, dette var en uvirkelig tilsen med mykje om en god og varm sommer til alle kjere

Gunnvor og Geir

Onsdag den 17 i ds. skal det være dugnad i fjæra, vi skal først få på plass et lite gjære, og så starta vi med reingjøringa. Håper å få alt reint og fint til den store St. Hans festen vår, og til alle sommerens badegjester.
H er er så pass mye folk som bader, og så mange båter at vi synes det er på sin plass med en liten P Å M I N N E L S E.

Red.

Kulturstyret vil overta Vidrek skole

Narvik kulturstyre har sluttet seg til forslaget fra skolestyret om at Vidrek skolehus skal overføres til kulturstyret og brukes til forskjellige kulturformål av bygdas befolkning. Vidrek skolehus har ikke vært brukt til skoleformål siden 1972, men bygningen har vært brukt av Vidrek grendelag og Vidrek Sanitetsforening. Den brukes også til gudstjeneste i Vidrek kreis.

Brukerne av bygget har sagt seg interessert i en nærmere bruksavtale, og kulturstyret har vedtatt en avtale på møte tirsdag. Bruksavtalen inneholder kommunale forpliktelser som vedlikehold og assuranse, og må derfor godkjennes av Narvik formannskap og kommunestyre.

I bruksavtalen heter det at Vidrek skole kan brukes til ulike kulturformål av bygdas befolkning. Dersom behovet tilsier det kan bygget tilbakeføres til skolestyret og tas i bruk til skoleformål. Det skal også opprettes et styre med fem representanter der kommunen, Vidrek Sanitetsforening og Vidrek Grendelag er representert.

Husstyret skal ivareta nødvendig tilsyn og innvendig vedlikehold. Materialer til utvendig vedlikehold og assuranse av bygningen mener kulturstyret er kommunens ansvar.

En bruksavtale

for Vidrek grendehus (den gamle skolen) skal behandles av Narvik kulturstyre, tirsdag. Både grendelaget og sanitetsforeningen på stedet har ønsket at det ikke skal kunne serveres eller nytes alkohol i bygget, men at husstyret i spesielle tilfeller kan gi dispensasjon for dette.

Narvik kulturstyre har i møte 18 mai d.å. fordelt de statlige og kommunale midler til kulturarbeid. Vidrek lag ble tildelt en stille på kr. 1,200,—

HUSSTYRE:

Sanitetsforreningens rep:

Olga Olsen / Ingebjørg Eilertsen.

Grendelagets rep:

I. Thorstensen
T. Kongsbakk
O. Eilertsen
G. Nygård
M. Indregard
J. M. Overvåg

Kulturstyret i Narvik

har enstemmig tiltrådt kultursekretærens og parksjefens prioritering av tilsammen 11 søknader om tilskott til lekeplasser. I rekkefølge dekker prioriteringen Vidrek grendelag, Straumsnes Vel, Bjerkvik skoles foreldreråd, Ankenes barneskoles foreldreråd, Brattliveien Vel, Barnas Hus, Taraldsvik Vel, Fjellveien foreldregruppe, Vassvik foreldregruppe, Hardhausveien Øvre foreldregruppe, Tårnveien og Villaveien skolers foreldreråd.

Nye forstandere i Ankenes Sparebank

Ole J. Andreassen, Ankenesstrand, Hans Helge Aas, Ankenesstrand og Magnus Arnøy, Beisfjord, ble på valgmøtet til Ankenes Sparebanks forstanderskap den 16. mars valgt til forstandere for årene 1981-1984. Følgende ble valgt til varamenn: Hilmar Leth, Elvegård, Sverre Skau, Bjerkvik, Mossa Haavik, Håkvik og Kåre Bjerkelund, Vidrek.

Kulturstyrets i drifts utvalg har i møte 25 mai d.å. fordelt de kommunale midlene til vedlikehold og drift av anlegg. Vidrek lag ble tildelt kr. 5000,—

Som arbeidsutvalg til lekeplassen er fra Stadt dl. Indregard J. M. Overvåg Torbjørn Olsen

Lekeplassmidler fordelt:

VIDREK GRENDELAG FÅR 20.000 KRONER

De så kalte lekeplassmidlene 1981 er fordelt av Nordland fylkes ungdoms og idrettsrådet, men endelig vedtak i fylkets kulturstyre.

Utskiftning i 1866 (forts.)

Aar 1866 d. 3 August fortsattes Forretningen paa samme sted og ved samme Udskiftningsret som de foregaaende Dage. Hvorda i Overvær af Andreas Hansen Ole Tosten Hansen og Martinius Pedersen blev foretaget Deling af endeel Skov som disse Parthavere hidtil have havt i Fællesskab. Nævnte Parter blev da enige om at Andreas Hansen alene beholder den Skovteig, der ligger vestenfor Smedbakhaugen og Gjerehaugen og som i Skovudskiftningsforretningen af 3 Juli 1845 er anført under No 9 i første Deling. Af Teigen No 11 i samme Deling fikk han desuden også en Femtedeel - for at faa Fyldest for sin Andeel i Fællesskabet i Forhold til Skylden paa hans Part. Den sidstnævnte Deel bl ev afgrendset ved en ret Linie i S. S. O. ved Mærke i tvende jordfaste Steene i Storsjedalen og videre opover i samme retning efter flere Mærker i Berg og Sten indtil over Brataasen. De 4/5 Parter af denne Teig, der ligger vestenfor sidstnævnte Linie, blev dernæst deelt i to Dele ved en ret Linie i S. S. Ø. fra + i jordfast Sten paa Volden østenfor Lillehaugen og flere kors i Berg Opigjennem Lien i samme Retning indtil Brataasen. Ole T.Hansen tager den Deel , der ligger østenfor sidstnævnte Linie og M. Petersen den Part, der ligger vestenfor samme. I Betraktning af at Parterne antage at den vestligste eller ytterste af disse Dele er bedre end den inderste Part eneass Vedkommende om i Fællesskab at avvirke de Furretræer, der staae paa eller i den sydlige Heldning af Brataaasen paa den ytterste Teig, der nu er tillagt Martinius Pedersen. Denne fællede Udhugst gjælder alene som nævnt de Furretræer, der findes i Bratbakken paa øvre Side af Brataasen, men ikke de Træer, der staa søndenfor Dalen eller Brataaskjønnen. Efter at have taxeret Udflytningens kostende, hvorom i morgen vil blive tilført Protocollen det Fornødne, udsattes Forretningen til næste Dag.-

Aar 1866 den 4 August fortsattes Udskiftningen paa Virak ved samme Udskiftningspersonale som de foregaaende Dage. Hvorda tilførte Protocollen de efter denne Udskiftningen nødvendige Udflytningene af Huse taxerede saaledes---------- 55Spd 2 ort 12 s.
hvilke Omkostninger fordeles efter gammel Skyld med
---------- 55 2 12

Udflytningerne skulle være udførte inden St. Hansdagen 1867 og Udflytningsbidragene erlægges i 2 Terminer, nemligHalvparten inden

29 Septb. d. a. og den anden Halvdeel inden April Maaneds Udgang næste Aar , alt under Executionstvang. Paa grund af en tilstedeværende

Meningsforskjel mellem B. Mosling, Andreas Hansen, Ole T. Hansen og M. Pedersen paa den ene og Hans Ravn paa den anden Side, angaaende de forskjellige Parters Ret efter den under 3 og 4 Juli 1845 afholdte skovudskiftning paa Virak, thinglæst 16 Mai 1847 have førstnævnte Parter forlangt at Udskiftningsretten maatte udtale sin Formening. Ved nævnte Udskiftning er en Skovteig under No 12 i den saakaldte første Deling, der ved Lodtrækning tilfaldt Hans Ravns Part, lagt i S. S. Ø. Retning fra Krøkebergnæsset østenfor Gaa rden Virak næsten paralelt med Skjomfjorden, afskjære Denne Teig, der med sin hele Bredde, flere Hundrede Alen, strækker sig langs Lien under Fjeldet paa den ostlige Kant med Skjomfjorden, afskjærer alle de i den anden Deling efter samme Forretning, der fra Skjomfjorden ere lagte opigjennem Lien i S. V. Retning lige til høyeste Fjeld. Det maatte da være aldeles meningsløst, naar nævnte Forretning udtrykkelig nævner for hver enkelt Teig, i anden Deling, ligesom i første, at Teigen skulde gaae lige til høyeste Fjeld, saafremt Retningen af den omhandlede Hans Ravns Teig dengang var bestemt med fuldt Overlæg og efter tilstrækkelig Befaring og Skjøn; men dette har vistnok ikke været tilfældet. Tvertimod viser det seg ved nærmere Eftersyn, at alle Linier ved hin Forretning ere begyndte aller bestemte ved nogle faae Mærker nede Stranden og derpaa formentlig uden Befaring længer op i Skoven, anførte af alle Teige skulle gaae til høyeste Fjeld. At det imidlertid har været Meningen dengang at alle Teige opover fra Skjomfjorden skulle som anført, gaa lige til høyeste Fjeld, eller at hele den saakaldte anden Del ing, paa den østre Side af Høyfjellet er skeet særskilt og uafhengig af første Deling, er klart nok allerede efter en fly ktig Betraktning af de locale Forholde, og at de Mænd, der udførte Forretningen med fuldt Overlæg og Syn for Sagen bestemte Høyden af disse Teige til høyeste Fjeld kan heller ikke betvivles, da Lien paa den Kant kan sees fra Søen eller Stranden lige til Fjelds, ligesom der ved denne anden Deling, er angivet flere navngivne Puncter ø opi og under Fjeldet, nemlig Middagshøyden, Svinaasen og medens skovmarkens Formation der hvor Teigen No 12 er lagt, ikke kan oversees fra Stranden. Udskiftningsretten maa altsaa efter det ved Befaring erhværvede Begreb om nævnte Gjenstand, anse Bartol Moslings og de øvrige førstnævnte Parter berettige til Skovhugst lige til høyeste Fjeld i de Teige, der ere lagte opigjennem Lien fra Skjomenfjorden.-

Efter at Parterne vare gjorte bekjendte med denne Udtalelse blev de enige om følgende:

Den under No 12 beskrevne Linie fra Hans Ravns Teig fra Krøkebergnæsset gaaer for Fremtiden i den angivne Retning sydsydost indtil den træffer den under No 6 i anden Deking omhandlede Linie, der gaaer fra Holtviknæsset opad indre Kant af Røsnæshalsen men ender dermed.

F ø l g e l i g gaaer Linien No 6 som nestforannevnt, lige til høyeste Fjeld, ligesom alle andre Linier, der indenfor

fra Skjomfjorden. Teigene No 7, 8 og 9 af anden Deling gaae derimot ikke længere op end til Linien No 13, hvor de afskjæres.-
For at forebygge misforstaaelse om hvor langt Teigen No 1 til 6 af anden Deling skal strekke sig til Fjelds, bestemtes at Linien No 9 af første Deling, der udgaaer fra Smibækhaugen i S. S. V. Retning over Bratasskollen for Eftertiden skal afskjære de forannævnte Teige No 1 til 6 af anden Deling indtil eller midt for Middagshaugen. Denne overenstkomst treder strax i kraft.

Høsttomterne ved Søen ere afgrensede ved nedsatte Mærker, overensstemmende med det under 16 Juni d.a. Bestemte desangaaende. Den under samme dato udtagne Vei til Lundnæsset er nu sløyfet; derimot er veien fra Rumpeveien fortsat udover under Gjærhaugen til vinterveien. Mølletomter i Møllenelven forbeholdes alle Parter. Partene Andreas Hansen, Ole Tosten ~~Olsen~~- Hansen og Martinius Pedersen enedes om af voldgive Delingen mellem dem af deres Anpart af Riisøen til Bartol Mosling og Hans Ravn ~~og~~ ved vilken Deling de ~~fo~~ forbandt sig at være tilfredse.- Nærværende udskiftning træder i Kraft saasnart Indhøstningen i indeværende Høst er tilendebragt. Partene bleve gjort opmærksomme paa inden hvilken Tid Overskjønn eller Anke over denne Udskiftning med Retsvirkning bør skjee. Alle Parter maa for Fremtiden ansees forpligtede til i forhold til deres Jordskyld at være behjælpelig mod den nødvendige Rensing af den gamle Omfangsgrøft for at aflede Flomvandet. De tre nødvendige Broer over samme Grøft paa Vinterveien, veien til Sommerfjøsene og Veien indover underLillehaugen, opføres og vedligeholdes paa alle Opsidderes Bekostning. Omkostningerne ved denne Forretning ere:

40 Spd 3 0 2 s

hvilket firti species tre ort og to skilling saaledes fordeles

tilsammen 40 Spd 3 ort 2 S

Det bemærkes at 2 Dages Forretning er beregnet paa de 3 Parter af LNo 195 alene som disse vedkommende. Cfr. Udskiftningslovens § 16 i Slutningen. Disse Omkostninger skal udbetales under Executionens Tvang inden 15 Dage fra Dags Dato. Udskrift af det Passerede tilstilles Reqvirentene i thinglæst Stand til fælles afbenyttelse for alle Opsiddere.-
Hermed blev Forretningen sluttet efterat det Protocolerede var oplæst for alle Parter, der var tilstede. J. Utne. E. Osmark. P. E. Pettersen.-
At Forretningen saaledes er udført og at Afskriften er Overensstemmende med Protocollen bekreftes J. Utne.
Omkostningene ere betalt som anført til J. Utne.
Lest på vårtinget for Ofoten den 22. mai 1868.
Rett utskrift.
Trondheim, den 7. oktober 1950.

Anders Todal, S T A T S A R K I V A R